Potrebe čovjeka

Postoje dva termina, **halk** koji govori o ovosvjetskom životu, odnosno šta nama treba za tjelesni napredak. Pored toga imamo i **hulk**, koji govori kako da duhovno ili onosvjetski napredujemo. I jedno i drugo su čovjekove potrebe, i onosvjetske i onosvijetske, s tim da su onosvijetske bitnije. Čovjek treba da nauči kako da se bavi sa svojom dušom. Treba da bude svijestan. Treba da bude od onih koji se čuvaju. Treba znati kad je crveno a kad zeleno na semaforu, i poštovati zakone kreacije. Kuran je uputa za one koji se čuvaju. A sada, ko su ti koji se čuvaju? Prva osobina takvog čovjeka je da vjeruje u ono što ne vidi. Hulk se upravo bavi ovim stvarima. Nije sve u materiji, ne možemo sve dokazati u labaratoriji. Pravila života ne možemo ispitati u labaratoriji. Tako kada su poslanici dolazili niko im nije vjerovao i mislili su da su oni zalutali jer pričaju nešto što im je nejasno. Poslanik a.s. je sve to naučio od onog ko je najveći. I onda je on to prenio narodu i narod mu mora vjerovati. Ahlak znači baviti se onim što nam je potrebno i za ovaj i za onaj život. Za naš duhovni život nije dovoljno samo želiti sreću, treba saznati šta to nama treba. U ajetima se kaže da nam Gospodar neće ništa dati ukoliko ne tražimo od Njega. Na osnovu svoje svijesti tražimo od Boga ono što nam treba. Dova koju mi učimo je naš zahtjev koji je na osnovu naše pažnje. Mi trebamo od dova prenešenih od Poslanika a.s. i imama da naučimo šta nam treba za ovaj ali i za onaj život. Pokušajte da ne izmišljate vi dove, pokušajte učiti te dove jer su oni znali šta nam je najvažnije. A sada čemo .odraditi 20 dovu iz Sahife Sedžadije koja spominje o moralnim vrijednostima

Bože, blagoslovi Muhammeda i čeljad njegovu.“ Kroz ovu dovu Imam Sedžad kaže da nam je„ to prva potreba. Zašto nam je potreban ovaj salavat, koja je naša korist od toga? Nemojte zaboraviti, imate koga oponašati, imate uzora. Poslanik Muhammed a.s. je naš uzor. Danas imamo toliko informacija o njemu i njegovim svakodnevnim postupcima, da možemo da se ponašamo baš poput njega. Poslanik je tako živio, pa hajdemo i mi, bez obzira što mi te stvari ne razumijemo. To je naša prva potreba, da budemo svjesni da imamo uzora u našem životu. Zato Poslanik a.s. kaže:**“ Razvijte kod svoje dijece tri osobine, da vole Poslanika, da vole Ehlul Bejt i da vole učiti Kuran.“** Isto tako kaže: **„Ja ne mogu nekog voljeti a da moj put ne bude i njegov put.“** Inaće, jedan od glavnih faktora ili oosobina imana je ljubav. Ljubav koja uzrokuje

da ja vjerujem. Jednom su došli arapi kod poslanika i rekli da vjeruju. Poslaniku je rečeno da im kažu da oni još ne vjeruju ali su primili islam. Iman i ljubav još nisu ušli u njihova srca. Iman je snaga koja nas motivira da vjerujemo. Sljedeča naša potreba koju Imam Sedžad navodi: **„Bože, učini da vjera moja dosegne vjeru savršenu.“** Znači potpuna ljubav. Dovoljno je da znam da Božiji Poslanik i Bog to ne voli, odmah i kod nas to postaje odvratno. Da ne izbjegavamo nešto što to Bog zabranjuje, već zbog toga što to ni mi ne volimo. U imanu postoje tri dimenzije; prihvatanje srcem, izgovaranje jezikom i potvrda djelima. Zato Bog njima kaže da nisu vjerovali, falilo im je nešto od ovoga. Dok ne bude ljubavi srcem, to nikada ne može biti potpuno. Osnovna dimenzija vjere je prihvačanje srcem. Znači, druga naša potreba je da razvijamo tu karakteristiku ili dimenziju. Kako čovjek može svoje vjerovanje usavršiti, ima li načina? Po hadisima se spominje nekoliko stvari koje usavršavaju vjerovanje. Jedna od tih stvari je razmišljanje. Promislimo da su sve egzistencije Božiji znakovi. Sve što vidimo oko sebe je mudžiza, ja sam mudžiza jer svi smo stvoreni od Boga. On nas je od vode stvorio. Neka uzme .bilo ko litar vode i pokuša stvoriti bilo šta, neče uspjeti